

Srednja medijska in grafična šola Ljubljana

Smo edina šola v državi, ki v sceloti izobražuje za grafične poklice, zato smo s pomočjo industrije odgovorni za vsebino programov in poklicno usposobljenost bodočih kadrov v grafiki. S programom medijski tehnik pa smo razširili krog svojih socialnih partnerjev.

S kakovostnim poukom, ki je zasnovan na reševanju problemov in razvijanju ustvarjalnosti, šolamo grafične in medijske tehnike, ki bodo lahko nadaljevali študij ali ustanovljali svoja podjetja. Uspešno delo nastaja v ustvarjalnem vzdušju v zbornici

in razredih, zato iščemo poti, ki povezujejo dijake in učitelje, določamo cilje, ki vodijo k sodelovanju med njimi.

Trudimo se vzgajati z osebnim zgledom. Vzpodbujamo zdrav način življenja, spoštujemo drugačnost in se učimo strpnosti; dijake navajamo, da so odgovorni za svoj uspeh in odločitve.

Dijaki svoje interese in nagnjenja uresničujejo v različnih krožkih, športnih aktivnostih in drugih dejavnostih ob pouku, nadarjeni dijaki pa se s pomočjo mentorjev vključujejo v posebne

projekte. Tako razvijajo svojo pozitivno samopodobo.

Nenehno spremljamo tehnološki razvoj medijev in posodabljammo opremo delavnic in strokovnih učilnic.

Skrbimo za stalno spopolnjevanje in napredovanje učiteljev, njihov osebni in strokovni razvoj. Tak učitelj uporablja nove metode poučevanja in učne pripomočke ter upošteva dijakove sposobnosti in potrebe. Veselimo se dijaških uspehov in jih nagradujemo.

Srečujemo se s starši na individualnih, skupinskih ali družabnih

srečanjih. Povezujemo se z industrijo in s sorodnimi šolami doma in v tujini z izmenjavo znanj in izkušenj. Prizadevamo si za dobre odnose z okoljem.

Naklonjeni smo vsem dobronamernim pobudam dijakov, staršev, industrije in okolja. Razvijamo pripadnost šoli tako med dijaki kot učitelji.

Ana Šterbenc, ravnateljica

Delavnica zvok.

Foto: Maja Žlak

Predstava Mojca Pokrajculja.

Foto: Maja Žlak

Šolska nogometna ekipa.

Foto: Kevin Koljanin

Zala Čož.

Foto: Osebni arhiv Zale Čož

SMGŠ

Pixel

Časopis dijakov
Srednje medijske in grafične šole
Ljubljana

Odgovorna urednica
Martina Holešek

Tehnična urednica
Barbara Logar-Sušnik

Lektor
Peter Planinc

Naslov uredništva
Srednja medijska in grafična šola
Ljubljana
Pokopališka 33
1000 Ljubljana
e-pošta: pixel@smgs.si

Tisk
SMGŠ

Naklada
600 izvodov

Spoznnavni dan ali kdo in kaj želim biti na SMGŠ

Samo en dan, da spoznaš vseh 180 novih sošolcev, je malo. Samo en dan, da se spoznaš z novo šolo, tudi. Ampak smo poskusili. Drugi četrtek v septembru je bil namenjen temu, da se spoznamo, da spoznamo šolo in njene prostore, njene delavce, njenega duha in da spoznamo sošolce in poskušamo narediti razredno skupnost tako, da se bo v njej vsak počutil dovolj dobro,

da bo lahko uspešno naredil šolo. Če se poleg tega stkejo še kakšna prijateljstva, pa še toliko bolje. Tako smo se ves dan skozi igro spoznavali, tekmovali, se pogovarjali in spoznavali šolsko dokumentacijo ter njene službe. Na koncu je sledil še pogovor v razredni skupnosti. Z razredniki bomo teme, ki smo jih dobili, še nekaj časa premlevali in se s tem spoznavali in gradili naše

odnose. Poleg tega bomo skupaj razmišljali, kaj bi radi od šole, in predvsem to, kaj bi v življenju radi počeli in kako bi lahko to dosegli. Nekatere naloge na spoznavnem dnevu so bile naporne, saj smo tekali po vsej šoli gor in dol, druge zanimive, nekatere smešne. Enim je bilo všeč to in drugim drugo. Vsi pa se strinjamo, da so taki dnevi potrebni in bi si jih želeli več in da

bi bili daljši. Še bolj zanimivi in še bolj pestri. Še bolj namenjeni spoznavanju in druženju. Bilo je prvič, vendar ne zadnjič in naslednjič bo še bolje. Do takrat pa je tu nekaj slikovnih utrinkov tega dne.

Po odmevih dijakov prvih letnikov zapisala Mateja Jakob, profesorica

Reševanje nalog.

Foto: Klara Požarnik

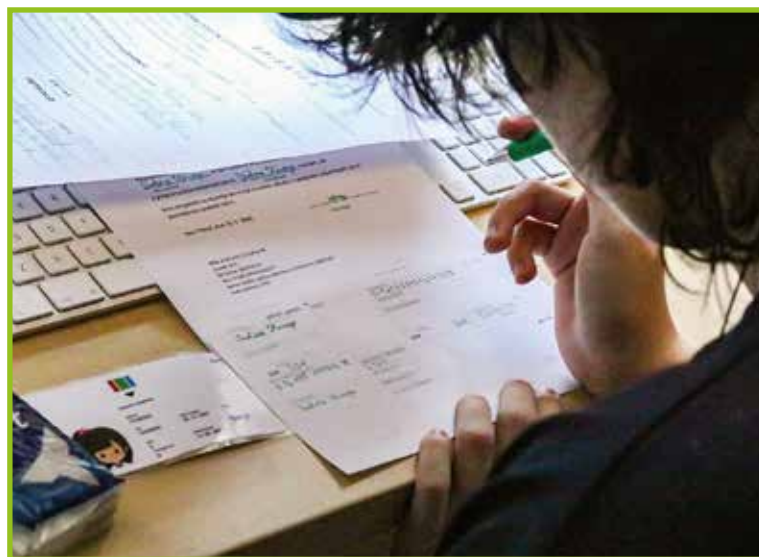
Dijaki 1. A.

Foto: Klara Požarnik

Dijaki 1. B.

Foto: Klara Požarnik

Reševanje nalog.

Foto: Klara Požarnik

Prvo mesto na mednarodnem natečaju

Lansko leto se je dijakinja naše šole, Zala Ocvirk, udeležila mednarodnega natečaja za najboljšo otroško in mladinsko knjigo "Na krilih metulja in laboda", s temo Skozi čas in prostor. Knjigici je naslov Barva v temi in z njo je dosegla prvo mesto v svoji kategoriji.

Špela: Kje si dobila navdih za zgodbo?

Zala: Ker je v navodilih pisalo, naj se osredotočimo na korona čase in kako je ta vplivalo na ljudi, sem se želela osredotočiti na stvari, ki so se dogajale okoli nas in o katerih so poročali na poročilih. Veliko se je govorilo na nasilju v družinah in otrocih, zato sem resnično želela, da knjigica preda sporočilo otrokom in mladim, da če potrebujejo pomoč, naj se nekomu zaupajo. Zgodba spremlja glavnega junaka in njegovo pismo prijatelju, ki mu je pomagal in ga "rešil" pred nasiljem, ki ga je doživljal doma. V pismu se mu izpove, kaj vse je doživljal, kako je bil ljubosumen nanj in kako mu je pomagalo, da mu je povedal, kaj se dogaja.

Špela: Kje si našla navdih za like?

Zala: Za like nisem imela specifične ideje, najprej sem naredila barvno paletto, kako približno želim, da sta videti, nato pa sem skice pošiljala najboljši prijateljici za mnenja, če sta OK ali kaj dodam/sprememim. Obema sem želela dati podobne osebnosti, igriva in polna življenja, edina razlika, kjer se to spremeni, je v okoliščinah, v katerih odraščata.

Glavni junak, ki mu je ime Balli, a se tega nikoli ne omeni v knjigici, je drugače igriv in radoveden, a je zaradi vsega okoli sebe postal zaprt vase in se začel izogibati ljudem. Na drugi strani pa je njegov prijatelj, ki mu je ime Akkri, živi lepo in srečno življenje, kjer ga starši sprejemajo in se mu ni treba skrivati pred svetom.

To sem želela prikazati tudi s steklenimi posodami, polnimi vode, ki jih imajo na glavi, okoli katerih so mehurčki. Predstavljajo oddaljenost od sveta, kjer se izolirajo od drugih. To se vidi tudi ob ilustracijah, ko je Akkri nima na glavi ob prijateljih, medtem ko Balli-ja vidimo brez posode le, ko je sam v svoji sobi s psom. Mehurčki so bili pa le dodatek, ker so izredno krhki in z enim dotikom počijo.

Špela: Kakšen je bil proces izdelave?

Zala: Na začetku sem imela veliko različnih idej, ki sem jih predstavila profesorici za slovenščino, Martini Holešek. Pomagala mi je videti različne vidike, kako bi se lahko kaj zdelo ali

se ne razumelo in iz treh izbranih idej, sem napisala to zgodbi. Najprej je bila napisana v angleščini, nato pa sem jo napisala še v slovenščini in ko je bila potrjena, da je v redu, sem začela ilustrirati in razporejati besedilo. Ta del je bil meni osebno najbolj všeč, čeprav me je profesorica Barbara Logar-Sušnik, ki mi je pomagala s tehnično ureditvijo, naredila kar nekaj popravkov, da je bilo dovolj prostora za besedilo. Morda se jaz nisem čisto strinjala z vsemi

postavitvami besedila, a vem, da so bili vsi popravki narejeni v moje dobro.

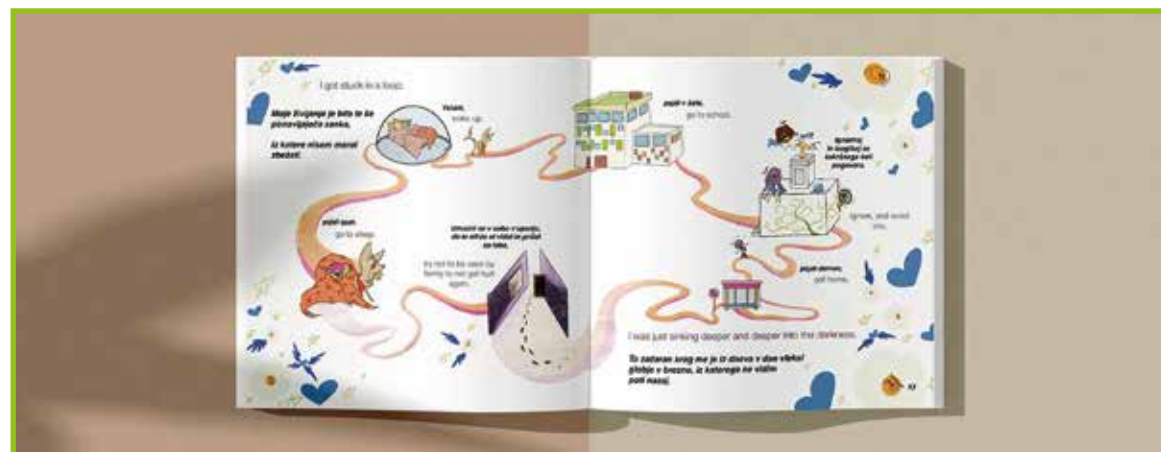
Najhuje pa mi je bilo, ko je profesorica Holešek lektorirala besedilo, saj sem šele takrat videla, kako veliko napak je bilo v njem. Izredno sem hvaležna, da mi je gospa ravnateljica Ana Šterbenc odobrila malo več printov, da sem lahko dala fizično verzijo tudi mojim najbližjim.

Špela Klavora, 4. B

Zalina knjigica.

Foto: Barbara Logar-Sušnik

Pot v šolo.

Foto: Barbara Logar-Sušnik

Nizozemska

Naše potovanje se je začelo v torek zjutraj, ko smo se ob 7.00 z ekipo dobili na letališču na Brniku. Po prijavi smo z letalom ob 9.35 odleteli na Nizozemsko in okoli 11.00 pristali v Amsterdamu. Tam smo nekaj malega pojedli in se po kratkem premoru odpravili na vlak do mesteca Leeuwarden. Zanimivo je bilo, kako se večina

prebivalcev prevaža naokoli s kolesi ali pa z vlakom. Okoli 16.00 smo se nastanili v hotelu in popoldne smo porabili za ogled mesta. Še posebej nas je zanimala arhitektura, zato smo si ogledali znamenitosti, kot so Oldehove, ki stoji bolj postrani kot stolp v Pisi, Blokhuispoort ter muzej Fries, ki je bil tudi zelo zanimiv.

Naslednji dan smo se zjutraj v prostorih stavbe Blokhuispoort, ki je bila včasih zapor, danes pa ima tam prostore Friesland College, prvič srečali s študenti z Nizozemske ter Škotske, hkrati pa smo takrat tudi izvedeli, kaj bomo v tistem tednu delali. Presenetilo me je, kako ohranjena je bila stavba in kako so lepo preuredili prostore, a jih hkrati pustili v prvotnem stanju. Popoldne smo porabili za prosti čas in opravljanje šolskega dela. Zanimive lokacije, ki smo jih odkrili med dopoldanskim delom ter ogledom mesta, so se nam zdele odlične za snemanje izdelkov za predmeta ISZ in SMO.

V četrtek smo nadaljevali delo po skupinah. Cilj vsake skupine je bil predstaviti skupno zgodbo na kreativen način. Nekateri smo se odločili ilustrirati otroško knjigo, drugi so posneli kratek film, v eni skupini so napisali pesem ... Po koncu dneva smo šli na večerjo s Škoti v znan Fire Café, ki je bil včasih gasilska postaja in si jo lahko na poti v toaleta ogledaš v originalnem stanju. Kasneje pa smo posneli film za ISZ in SMO. Pri

snemanju sem se veliko naučil s pomočjo Žana, ki je v 4. letniku, smer film.

V petek smo imeli predstavitveni dan, kjer smo predstavili naše izdelke projektnim partnerjem, se veliko nasmejali ter uživali na zadnjem skupnem kosilu, kjer smo jedli tradicionalne nizozemske krokete. Popoldne smo trije dijaki odšli na tekmovanje konjskega dresiranja, nato pa na zadnjo večerjo in po njej smo še do konca posneli izdelke za šolo. V soboto zjutraj smo se odpravili v Amsterdam, kjer smo se nastanili v hotelu, si čez dan ogledali mesto in odšli v par zanimivih trgovinic. Zvečer smo se zgodaj odpravili spat, saj smo morali vstati ob 2.00 zjutraj in se odpraviti na letališče, kjer smo imeli ob 6.40 let nazaj v Ljubljano, kjer smo pristali pristali nekaj čez osmo. Nato smo se poslovili in odšli domov. Izmenjava je bila zelo lepa izkušnja, ker sem se z ostalimi dijaki bolje spoznal. Prav tako smo navezali stike s Škoti in Nizozemci, s katerimi bi se z veseljem še kdaj podružil.

Luka Detiček, 3. B

Večerja.

Foto: Žan Vrhovnik

Nastop dijakov SMGŠ.

Foto: Žan Vrhovnik

Nizozemska.

Foto: Miha Golob

Gradec – mesto nepričakovanih čokoladnih okusov

Dijaki tretjih in četrtil letnikov smo se konec novembra odpravili na ekskurzijo v Gradec. Pred šolo smo se zbrali ob šestih zjutraj in se odpravili na pot, ki je trajala dve uri in

pol. Najprej smo obiskali čokoladnico Zotter Schokolade, kjer smo poskušali različne vrste in okuse čokolade. Ogledali smo si predstavitveni video, kako je čokoladnica nastala in postopek

izdelave različnih čokolad. Ima tudi svoj ekološki živalski vrt in trgovino, kjer smo si lahko kupili različne čokoladne izdelke. Po ogledu čokoladnice, smo nadaljevali pot v mesto Gradec.

V centru smo si ogledali cerkev Graz Cathedral, o kateri nam je več povedala vodička. Naša zadnja postojanka je bil grad Schlossberg z neverjetnim razgledom nad mestom. Na koncu smo imeli dve uri prostega časa za ogled mesta, kjer si je vsak ogledal stvari, ki so ga zanimale. Dobili smo se na glavnem trgu Gradca in se skupaj odpravili proti avtobusu. Na poti smo se skupinsko slikali ter si ogledali božične lučke. Pot nazaj je bila zelo živahna, zato je zelo hitro minila. V Ljubljano smo prispeli okoli desete ure.

Najbolj nam je bil všeč prosti čas v Gradcu, saj smo šle na pijačo in si ogledale prižig lučk. Zelo zanimiva je bila tudi čokoladnica, ker je imela ogromno različnih okusov čokolade, kar je bilo nepričakovano, ampak slastno. Naslednjim generacijam vsekakor priporočamo ogled.

**Vita Les, Erika Maček,
Ula Janc, 3. B**

Mesto Gradec.

Foto: Luka Detiček

Raziskovanje Gradca.

Foto: Luka Detiček

Dijaki 3. B s profesorico Mojco Guštin.

Foto: Luka Detiček

Delavnica animiranega filma s francosko animatorko Julio Peguet

Na šoli mag. Mojca Guštin že sedmo leto organizira delavnico animiranega filma. V tednu med 9. 1. in 13. 1. 2023 smo na SMGS gostili zunanjo strokovnjakinjo s področja animiranega filma. Mentorica letošnje delavnice je bila francoska animatorka Julia Peguet. Na delavnici smo sodelovali dijaki in dijakinje 3. letnikov programa medijski tehnik. Letošnji poudarek na delavnici je bil predvsem animiranje v načinu neprekinjenega animiranja pri stop animaciji.

Julia Peguet je francoska animatorka z več kot petnajstletnimi izkušnjami s področja animiranega filma. Med številnimi uglednimi sodelovanji z mednarodnimi filmskimi produkcijami gre izpostaviti njeno več kot desetletno sodelovanje z Aardman Animations, enim najbolj priznanih studiev za

animirani film na svetu. Od leta 2014 dalje poučuje animacijo na različnih francoskih šolah in univerzah ter vodi delavnice animiranega filma za deprivilegirane družbene skupine. Aprila 2018 je izdala svojo prvo knjigo, obširno strokovno literaturo o animaciji, *Secrets d'animateur*. V letu 2021 je bila knjiga prevedena v slovenski jezik, katere recenzent je bila tudi profesorica za animacijo na šoli mag. Mojca Guštin. Knjigo danes kot učbenik uporabljamo tretji letniki pri pouku animacije. Julija od leta 2016 naprej sodeluje s slovensko produkcijsko hišo ZVVIKS, kjer je glavna animatorka kratkih lutkovnih animiranih filmov Koyaa.

Pri delavnici animiranega filma smo se razdelili v skupine, vsaka pa si je izbrala svojo tehniko stop animacije. Izbrali smo si plastelin, lego kocke in kolaž.

Postavitev prizora.

Foto: Tina Oberžan

Zdelo se nam je pomembno, da Julijina prioriteta ni bila le, da naredimo svojo animacijo, ampak tudi, da nam preda znanje, ki ga je pridobila skozi njeno kariero. Tako smo znanje Julie in znanje pridobljeno pri pouku teorije, uporabili v praksi in si s tem olajšali razumevanje delovanja stop animacije. V skupini, kjer smo uporabili plastelin, smo opazili, da delo z le-tem ni tako enostavno, saj se ob vsakem premiku lahko oblika objekta spremeni ali celo razpade in zlomi.

Sara Uštar, 3. D

Izjave dijakov/inj:

“V naši skupini smo bile Erika, Nika in jaz - Julija. Naša tema delavnice je bila Vaja dela mojstra. Izbrale smo si ptička, ki opazi gosenco in poskuša poleteči do nje dokler mu končno ne

uspe. Vsak dan smo odkrile nekaj novega in zanimivega o animaciji ter se pri učenju zabavale. Delavnica nam je pomagala, da smo v praksi videle, koliko dela in natančnosti je potrebno že samo za 20 sekundno animacijo. Za konec pa bi še zapisala tale citat: ‘Bodi perfekcionista takrat, ko si lahko; bodi realista takrat, ko moraš biti.’”

Julija Keršmanc, 3. E

“To je bila ena najbolj zabavnih stvari, ki sem jih delal v šoli. Ustvarjanje stop-motion animacije mi je bilo zelo všeč, saj nas je animatorka Julia vodila skozi mnogo izzivov ter nam podajala znanje iz prve roke. Med skupinskim izmenjavanjem znanja sem se veliko naučil tudi na primerih animacij drugih udeležencev delavnice.”

Matej Žele, 3. F

Postavitev prizora.

Foto: Tina Oberžan

“Delavnica je preseгла moja pričakovanja. Bilo je zelo zabavno in veliko novega sem se naučila. Zelo mi je bilo všeč sodelovanje med skupinami, saj nas animacija vse zelo zanima in smo vsi dali vse od sebe. To prikazujejo tudi končni izdelki.”

Tina Oberžan, 3. B

“Jaz sem na delavnici zelo uživala. Julia je razlagala stvari zelo lepo razumljivo in na prijazen način. Všeč mi je bilo razmerje med delom in pavzo, všeč pa mi je bilo tudi, da smo si na začetku in na koncu vzeli vsaj 30 minut da smo se pogovorili o dnevu in kaj smo se naučili. Zdi se mi, da si je tudi stvari, ki jih večkrat ponoviš in jih razložiš ostalim, da tudi oni lažje razumejo, lažje zapomniti.”

Tinkara Delux, 3. B

Nasveti Julie Peguet.

Foto: Tina Oberžan

Izdelava animacije.

Foto: Maja Žlak

Dvoranski nogomet

Srednja medijska in grafična šola Ljubljana se aktivno udeležuje tudi šolskih tekem v dvoranskem nogometu. Fantje naše šole so se v sredini januarja zbrali v BAZI športa in odigrali tri tekme. V nasprotni ekipi so bili fantje gimnazije Želimplje, Srednje ekonomske šole in Srednje frizerske šole. Bilo je zelo vznemirljivo in tekmovalno, a sreča ni bila na njihovi strani. Fantje so zapustili dvorano z eno zmago.

Rezultati:

SMGŠ: Gimnazija Želimplje – 3 : 5

SMGŠ : Srednje ekonomske šole – 3 : 1

SMGŠ : Srednje frizerske šole – 3 : 6

Tilen Mikuš Rehar, 3. B

Ekipa SMGŠ.

Foto: Kevin Koljanin

Nogometna tekma.

Foto: Kevin Koljanin

Mini rest art 2022

Ko sem sem se prijavila na natečaj, sem kar nekaj časa premišljevala o motivih, ideji in sporočilu moje risbe. Nedvoumno pa je bilo, da bo moja risba vsebovala figure, saj jih tudi v prostem času najraje rišem. Ker je bila tema natečaja nadrealizem, se mi je porodila ideja, da bi narisala živali s človeškim telesom, ki počnejo nekaj, kar delamo ljudje. Želela sem prikazati obrnjeno situacijo, saj si je človek vzel pravico nad živalmi, da se z njimi hrani. Zato na moji ilustraciji živali jedo človeka za večerjo in to ni vsakdanja oz. realistična situacija. Za detajle sem dodala k moji risbi uro in krožnik, v stilu slike »The persistence of memory«, umetnika Salvadorja Dalija, ki je naslikal najbolj znano nadrealistično sliko.

Sama nisem pričakovala takšnega velikega uspeha na natečaju in sem bila zelo presenečena, da

sem se uvrstila na prvo mesto, v konkurenci kar 409 prispelih likovnih del v moji starostni kategoriji. Skupno pa je na natečaj prispelo 4031 likovnih del iz 26. držav.

Organizatorji projekta Mini rest ART so sporočili, da bo otvoritev razstave v Veliki Plani, in sicer 5. 11. 2022 ob 13. uri. Tako sem se na prvo novembrsko soboto z namenom, da bomo prisotni na otvoritvi, z družino podala v Srbijo. Mesto Velika Plana se nahaja 90 km južno od Beograda.

Na razstavi smo lahko občudovali 118 izbranih likovnih del srbskih in tujih umetnikov. Prireditev je bila dobro obiskana, prišli so v večini domačini in nagrajenci iz Srbije, nekaj pa nas je bilo iz tujine. Prevzela sem svojo nagrado ter posebno pohvalo za prav tako uspešnega dijaka naše šole Žanina De Nobrega in pohvalo za mentorico Špelo Udovič. Poleg

Zala Čož.

Foto: Osebni arhiv Zale Čož

priznanja za 1. mesto sem prejela še katalog, v katerem je predstavljen ta projekt in objavljena izbrana dela, med drugim seveda tudi moja slika. Obdarili so me tudi z njihovimi lokalnimi spominki in knjižno nagrado s posvetilom. Največja nagrada pa je zame vsekakor tisti neopisljiv občutek, ki ga doživiš ob vsem tem.

Organizatorji so bili izjemno gostoljubni in so nas toplo sprejeli. Prejela sem veliko čestitk in pohval. Prav tako so nas mlade umetnike intervjuvali, spraševali, kako smo prišli do idej za risbe in podobno. Do mene je pristopil tudi gospod Mihailo Lišanin, ki mi je povedal, da je že vrsto let povezan z našo šolo, saj smo naročeni na njegovo revijo »Likovni svet«. On in tudi ostali organizatorji projekta so večkrat pohvalili prav vsa dela iz naše šole in še posebej profesorico Špelo Udovič. Po podelitvi sem si ogledala še ostala likovna dela mladih umetnikov. Prav vsak posebej je »zmagovalec«.

Mladi umetniki, ki smo prišli iz tujine (Slovenije, Hrvaške in Tajvana), smo bili s strani gostiteljev po prireditvi povabljeni na pogostitev v restavracijo v Veliki

Plani. Pridružila se nam je gospa Snežana Grozdanović, ki je avtorica tega projekta, ter še nekaj ostalih umetnikov, ki so sodelovali pri natečaju, med drugim tudi g. Lišanin, ki sem ga že omenila. Povabil me je, da se decembra udeležim razstave, ki jo bo organiziral v Ljubljani. Gostitelji so bili neizmerno prijazni in pozorni do vsakega izmed nas. Prav vsakemu so namenili svoj čas za pogovor. Zdaj sem, poleg čudovite izkušnje, bogatejša tudi za nova poznanstva. To je projekt, ki ne samo da stremi k ohranjanju kulture ustvarjanja, ampak povezuje ljudi tudi globalno. Sodelovanje na natečaju, pozitivni odzivi in moja odlična uvrstitev so mi dali neko potrditev in še več volje za naprej, da nadaljujem z ustvarjanjem. Neizmerno sem hvaležna vsem tistim posebnim ljudem, ki sem jih spoznala na dan, ko sem obiskala razstavo, in za vtise, ki so mi pustili velik pečat. Iz Srbije sem odnesla čudovite spomine. Za možnost sodelovanja na natečaju se iskreno zahvaljujem svoji mentorici Špeli Udovič.

Zala Čož, 3. F

И НАГРАДА | 1st PRIZE Zala Čož, 16, Ljubljana, Slovenia

Zmagovalna slika.

Foto: Osebni arhiv Zale Čož

Potovanje in bivanje v vesolju

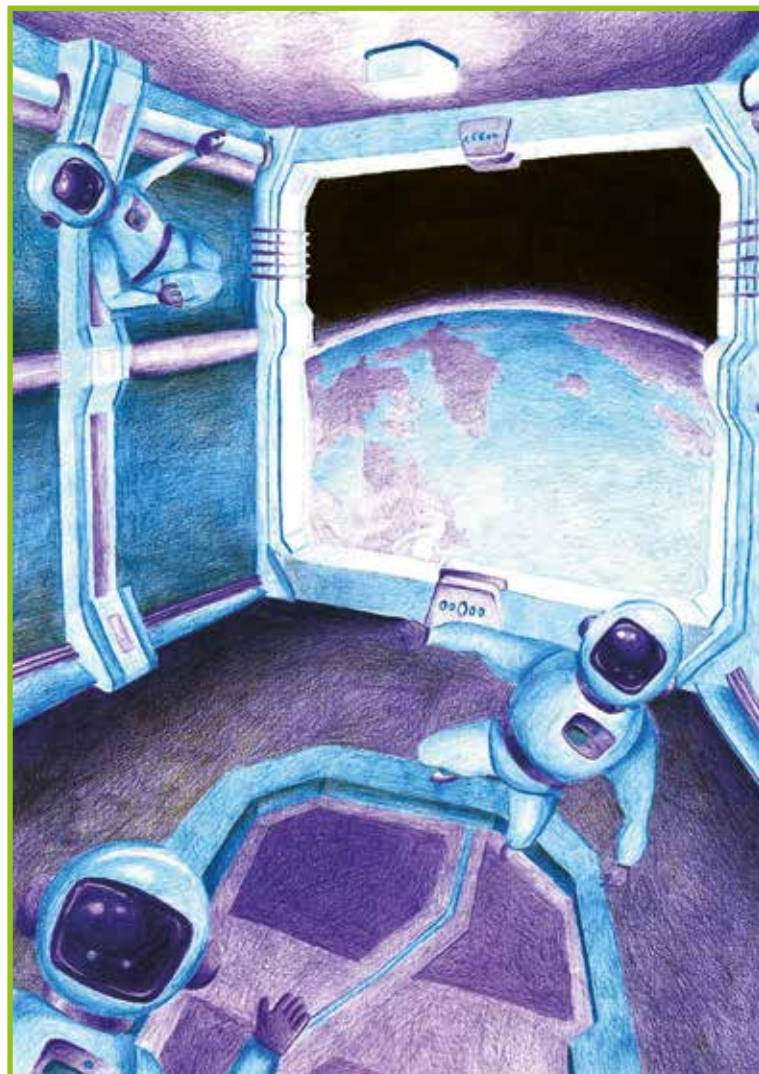
V četrtek, 10. novembra 2022, na svetovni dan znanosti za mir in razvoj sva se z mentorico Urško Hrovat udeležili otvoritve likovne razstave z naslovom Potovanje in bivanje v vesolju. Ta razstava je eden izmed dogodkov 28. slovenskega festivala znanosti, ki poteka na več lokacijah po vsej Sloveniji in tudi v virtualni obliki. Razstava je bila posvečena 130. obletnici rojstva Hermana Potočnika Noordunga, ki je pionir in vizionar klasične astronautike.

749 učencev iz 84 osnovnih šol in 332 dijakov iz 20 srednjih šol je

sodelovalo na nagradnem likovnem natečaju, kjer so predstavili svoje zamisli o potovanju v vesolje in bivanju tam. Otvoritev razstave je potekala v prostorih Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo Univerze v Ljubljani, kjer so predstavili 58 izbranih likovnih del.

Dogodek se je začel z uvodnim nagovorom dr. Edvarda Kobala, ki je predsednik uprave Slovenske znanstvene fundacije. Sledila je podelitev priznanj 58 finalistom, u nagrajencem pa so podelili tudi nagrade

Tina Oberžan, 3. B

Nagrajena slika.

Foto: Tina Oberžan

Podelitev priznanja.

Foto: Luka Komes

Tina Oberžan z mentorico.

Foto: Luka Komes

Tina.

Foto: Luka Komes

Delavnica sinhronizacija zvoka

V mesecu novembru smo imeli dijaki 3. letnikov programa Medijski tehnik delavnico z naslovom Sinhronizacija animiranih oglasnih sporočil, ki jo je organizirala mag. Mojca Guštin. Delavnico je vodil Gašper Povše, ki je tonski mojster s poudarkom na sinhronizaciji zvoka. Trenutno sodeluje s podjetjem AX Production, ki se primarno ukvarja s produkcijo televizijskih reklam. Med drugim je tudi glasbenik in glasbeni producent. Med njegovim obiskom smo po skupinah med praktičnim delom ustvarjali animirano oglasno sporočilo za Valentinovo. V

oglasnem sporočilu so nastopili trije liki, za katere smo posneli glasove. To je bilo narejeno v tako imenovanem studiju, ki ga je Gašper sam postavil. Razložil nam je, zakaj ga je tako postavil in čemu služi določena stvar v njem. Nato smo v profesionalnem programu Adobe Premiere uredili zvok, da se je ujemal z animacijo. Med teorijo nam je Gašper predaval o zvoku. Razložil nam je, kako deluje zvok. Pokazal je, katere vrste mikrofonov poznamo, kako delujejo ter za kateri namen se uporabljajo. Opisal nam je delo tonskega mojstra. Povedal je s čim se ukvarja tonski mojster.

Obdelava zvoka.

Foto: Maja Žlak

Snemanje zvoka.

Foto: Maja Žlak

Pregled posnetih zvokov.

Foto: Maja Žlak

Obdelava zvoka.

Foto: Maja Žlak

Razložil je, kako se on pripravi na delo pred novim projektom, kaj mora paziti pri pripravi in pa na koncu še razložil snemanje zvoka ter montažo. Dal nam je nekaj nasvetov glede priprave in pa snemanja zvoka, če se bomo tudi sami kdaj odločili za ta poklic. Povedal je o svojih izkušnjah in izkušnjah ljudi, ki jih je poznal. Omenil je tudi nevarnosti in bolezni, ki se lahko po dolgem času pojavijo ob delu. Spodbujal nas je tudi k

zastavljanju vprašanj in na njih potrpežljivo odgovarjal.

Delavnica je bila zelo zanimiva, saj nam je pokazala, kako približno izgleda delo tonskega mojstra.

»Na delavnici sem se imela zelo dobro. Gospod Gašper nas je na zabaven in zanimiv način vodil skozi delavnico. Upam, da se bom tudi v prihodnje lahko udeležila podobnih delavnic.« Ana Karolina Plemeniti, dijakinja.

Sara Pestotnik, 3. C

Projekt »Challenge the future«

Naš projekt »Challenge the future« se je začel 1. 11. 2022 v tradicionalnem grškem mestu Nea Kallikratia, kjer smo bivali v apartmajih. Tam smo bivali 6 dni. Tu smo se učenci iz treh različnih držav združili ter pridobili veliko novih izkušenj. Sama socializacija je potekala kot po maslu. Med seboj smo se takoj sporazumeli tudi tisti, ki nismo najbolj obvladali angleščine. Tako smo okrepili svoje sposobnosti komunikacija in dvignili znanje tujih jezikov na

višji nivo. Pri tem so nam tudi pomagale raznolike delavnice, na katerih smo se učili pomena nebesedne komunikacije in se preizkusili v vlogi vodje. Pogovarjali smo se o različnih krizah, s katerimi se srečujemo vsak dan. Naše teme so bile: migracija, socialna omrežja in stereotipi v družbi. O teh temah smo morali narediti gledališko predstavo. Take dejavnosti so nam omogočale prosto razmišljanje, umetniško svobodo in razvijanje mehkih veščin.

Spodbujali so nas, da naj razmišljamo "izven škatle", in nam pomagali razumeti, kako pomembno je, da znamo sami pretehtati veljavnost informacij, ki jih danes lahko prejmemo z enim klikom. Spoznali smo tudi njihovo kulturo in navade ter doživeli kakšen kulturni šok, kar nam je seveda pomagalo pri zmanjševanju stereotipov do drugih kultur. S takimi doživetji lahko mladi, ki gradimo prihodnost, postanemo bolj sprejemljivi in odprti drug do

drugega. Kot udeleženci projekta, bi radi spodbudili vse tiste, ki si želijo podobnih izkušenj, naj se pridružijo projektom, širijo svoja obzorja in pridobivajo nova znanja. To je odličen način, da se v družbi začnemo sprejemati in spoštovati, saj je to znanje tisto, ki šteje v življenju.

Jaša Despotović, 2. B

Za na Instagram.

Foto: Jaša Despotović

Skupinski ogleđ.

Foto: Jaša Despotović

Dober tek.

Foto: Jaša Despotović

Obala

Foto: Jaša Despotović

PUD – praktično usposabljanje pri delodajalcu

Dijaki programov srednjega strokovnega izobraževanja grafični in medijski tehnik v 2. in 3. letniku opravljajo dvotedensko praktično usposabljanje z delom (PUD) pri delodajalcu.

V realnem delovnem okolju dijaki nadgrajujejo v šoli pridobljena teoretična in praktična znanja, spretnosti in veščine, ter skladno s potrebami trga dela pridobivajo tiste kompetence, ki jih v šolskem okolju ni mogoče izvesti.

Najpomembnejši cilji PUD so:

- pridobivanje praktičnih izkušenj ter povezovanje izobraževanja in dela;
- nadgrajevanje v šoli pridobljenih znanj ter prenos teoretičnega znanja v neposredno prakso v delovnem okolju;
- usposabljanje in razvoj specifičnih spretnosti ter kompetenc poklica;
- spoznavanje novih učnih situacij in tehnoloških procesov;
- učenje sodelovanja in timskega dela ter komunikacije in nastopa pred strankami;
- razvijanje odgovornosti za lastno delo, za kakovost, potrebno pri poklicnem delu, ter za upoštevanje predpisov iz varnosti in zdravja pri delu ter varovanja okolja.

Lea Golob, profesorica

Prakso sem opravljal pri podjetju Gustav film, kjer sem se imel super. Veliko sem se naučil o

filmskem jeziku in pomagal pri izdelavi scenarija.

Matjaž Celarc, 3. B

Delal sem pri sestri v Studio Mazzini. Ustvarjajo poslovne načrte in oglase za različna podjetja in izdelujejo spletne strani, logotipe ... Trenutno oblikujejo celo grafično podobo

- kar je bilo še kar zabavno. Nekaterih stvari nisem mogla narediti sama, na primer dajati filma iz kamere, saj je potrebno to narediti v temnici, da se film ne uniči. Ampak nadaljevanje

Podjetje Zara d.o.o.

Foto: Žan Suhadolnik

nekega podjetja. Imel sem par različnih nalog, sicer sem pa večinoma izdeloval oglase; en dan sem oblikoval za Šahovsko zvezo Slovenije. Želeli so originalno grafiko za na majico. Čeprav moja ideja ni bila izbrana, je bilo to vseeno dobra izkušnja. Vsak dan, po osmih urah grafičnega oblikovanja, sem bil zelo utrujen in malo brez idej, a v vsakem primeru je bila delovna praksa dobra izkušnja in sem kar nekaj odnesel.

tega postopka pa sem naredila sama.

Erika Maček, 3. B

Praktično usposabljanje, ki sem ga opravljala dva tedna v Foto Šiški mi je bilo všeč in zanimivo, ampak ne nekaj, kar bi počela v prihodnosti. Delo je bilo lahko - od razvijanja filmov do slikanja za osebno izkaznico

S sedmimi dijaki smo opravljali praktično usposabljanje pri delodajalcu na RTV Slovenija. Tam smo v dveh tednih ustvarili predstavitveni video o Ljubljani, ki ga je kasneje pregledal še naš mentor in nam podal svoje mnenje. Ogledali smo si tudi televizijsko hišo RTV. Obiskali smo različne studie in si ogledali postopek snemanja oddaje Dobro jutro.

Luka Detiček, Aljaž Gerbec, Matej Grošelj, Simon Marolt, Lisa Musić, Timotej Rot, Maj Sevšek, 3. B

Tiskarna Para.

Foto: Žiga Anžin

Svojo prakso sem opravljala na Radioteleviziji Slovenije. RTV je edina javna, neprofitna radiotelevizijska organizacija v Sloveniji. Deluje kot javni zavod posebnega kulturnega in nacionalnega pomena, saj opravlja javno službo z namenom zagotavljanja kulturnih in demokratičnih potreb državljanov Republike Slovenije. Tam sem se naučila veliko o delu z računalnikom in montiranju videa. Videla sem tudi veliko novejšo in bolj napredno opremo, ki

ugotovila, da želim še naprej delati v tem poslu in kam hočem po končani srednji šoli.

Tina Oberžan, 3. B

Štirinajstdnevno prakso sem opravljal v tiskarni, ki se poleg tiska in dodelave ukvarja tudi z grafično pripravo ter grafičnim oblikovanjem (spletni oglasi, spletne strani). Mentor mi je v teh štirinajstih dneh pokazal cel grafični proces, kako prideš od ideje do končnega izdelka.

Prakso sem opravljal v Sim Centru, enem boljših simulacijskih centrov v Evropi. Delo, ki ga tam opravljajo, je učenje in izpopolnjevanje temeljnih postopkov oživljanja in oskrbovanja hujših poškodb. Tam sem fotografiral, snemal in montiral videe, ki so jih uporabili za objave na družabnih omrežjih in video projekcijah. Pridobil sem veliko izkušenj, predvsem pri delu z ljudmi in na terenu. Bila je zabavna in super izkušnja.

Žiga Kastelic, 3. B

Prakso sem opravljal v družinskem podjetju Tiskarna PARA. Naučil sem se veliko novih stvari, delal sem vse: od priprave za tisk do tiska in dodelave (broširanje, spirala ...). Prakso sem opravljal 14 dni. Minilo je prehitro.

Prakso sva opravljali pri podjetju ArnoldVuga (družba za vizualne komunikacije).

Pred začetkom dvotedenskega delavnika so nama zagotovili, da se po prostoru lahko gibljeva sproščeno, brez kakršnih koli zadržkov. Vedno so bili odprti za pogovor, ne glede na temo. V delovnem okolju nisva zasledili napetosti, ki jo po navadi pričakuješ.

Delovni dan sva začeli ob 9 uri. Vse naloge so nama bile podane z jasnimi in razumljivimi navodili, da sva točno vedeli, kaj je od naju pričakovano. Imeli sva obilico časa in kreativnega prostora za razvoj ideje in njeno realizacijo.

Ali vas zanimajo najine naloge?

1. Dodelili so nama prometne znake, ki sva jim z dodajanjem raznih elementov spremenili pomen.
2. Oblikovanje grafičnega motiva za majico. Projekt pa sva nato s pomočjo tiskarne Mumino tudi realizirali. Dane so nama bile določene kvalifikacije za tisk.
3. Oblikovanje pole znamk, žiga in ovitka z ljubezenskim motivom.

Po vsaki končani nalogi so nama bile podane povratne informacije ter nasveti, kako bi lahko določene elemente izboljšali, da bi bil končni izdelek vizualno čim bolj optimalen.

PUD se nama zdi koristen del učnega načrta, pri katerem dobiš vpogled na različna področja dela in priložnosti za potencialne kariere.

**Uma Dornik,
Tinkara Delux, 3. B**

Studio na RTV.

Foto: Luka Detiček

jo uporabljajo za snemanje serij v živo. Na tej praksi sem zelo uživala, saj sem jo opravljala s svojimi sošolci. Skupaj smo si izmenjali znanje in se pri temu tudi družili. To prakso bi z veseljem ponovila in jo priporočam vsakemu, ki je o njej razmišljal.

Lisa Musić, 3. B

Prakso sem opravljala na Content First. Bila je zelo zanimiva izkušnja in naučila sem se veliko novih stvari. Popeljali so me skozi različna dela, saj delajo vse od animacije, filma in fotografije. Pomagajo pa tudi pri izdelavi celostne grafične podobe podjetja. Ker je podjetje dokaj novo, sem lahko izvedela veliko stvari o promociji in kako ustanoviti svoje podjetje. Zaradi prakse sem

Medtem sem spoznal tudi oblikovanje logotipov ter izdelavo celotne celostne grafične podobe za podjetje. Ena izmed zanimivejših nalog, ki sem jih opravljal, je bila polepitev vhodnih vrat v poslovne prostore. Posebej mi je bilo to delo všeč, ker je bilo to delo na terenu, ter zato, ker smo lahko nekemu prostoru v kratkem času spremenili celotno podobo.

Praktično usposabljanje pri delodajalcu se mi zdi odlični projekt, saj se veliko naučiš (kar se naučimo v šoli pri teoriji, tukaj to spoznaš v praksi). Spoznaš pa tudi nove ljudi, ki ti lahko dajo veliko nasvetov, ter ti mogoče kasneje pomagajo pri iskanju zaposlitve.

Žan Suhadolnik, 3. B

RTV.

Foto: Luka Detiček

Gledališka predstava Mojca Pokrajculja in obisk dedka Mraza na naši šoli

V ponedeljek, 19. decembra, so člani dramskega krožka naše šole odigrali ter razvedrili otroke s predstavo Mojca Pokrajculja pod mentorstvom Petra Planinca. Otroci so dogajanju na odru zavzeto sledili, da bi videli, kako je Mojca pomagala svoji gozdnim prijateljem ter kako se je lisica zvito izmuznila iz zadrege.

Najbolj pa so se razveselili, ko so gozdni prijatelji sporočili, da je dedek Mraz blizu in da prihaja k njim. Ta jih je osrečil z zvrhanim košem daril ter lepim nasmehom. Po lepem popoldnevu, polnem presenečenj, se je na žalost moral dedek Mraz posloviti ter odriniti nazaj na pot, rekoč, da ga čaka še veliko otroke.

Petra Vitežnik, 3. F

Igralci z dedkom Mrazom.

Foto: Maja Žlak

Igralci z mentorjem.

Foto: Maja Žlak

Dom, domovina, svet

Na temo Dom, domovina, svet smo dijaki 3. C razreda, pod vodstvom mentorice Martine Holešek, 14. 11. 2022 pripravili kulturno prireditev pri pouku slovenščine.

Na podlagi anketnega vprašalnika, ki so ga pripravili predstavniki 1. skupine (Sara Pestotnik, Andrej Kozjek in Tatjana Devič) in z njim anketirali ljudi v svojem okolju (mlade, starše, starejše), smo ugotovili, da ima vsak posameznik na dom in domovino svoj pogled. Največkrat so anketiranci odgovorili, da dom in domovino dojemajo kot ljubeče, varno mesto in da sta del njihove identitete. Doma in v domovini se oblikuje morala, poštenost, prilagoditev okolju in da vsem želijo samo dobro. Domovino so pričeli ceniti. Skrb za domovino se v različnih starostnih obdobjih ni spremenila.

Izrazitejša je domovinska tematika v starejši književnosti zaradi občutka, ki ga nekateri priseljenci občutijo kot neenakost med njimi in ljudmi, ki živijo v tej državi že od rojstva. V sodobnosti pa te težave ni več, saj je država prilagodila enake pravice

vsem. Po drugi strani pa vidijo v državi nove priložnosti, ki se jim ponujajo.

Danes se ljudje selijo zaradi želje po boljši službi ali pa zaradi izobrazbe, ki nam jo ponujajo druge države. Včasih so se selili zaradi vojn, služb ali pa želje po boljšem življenju. Glavno vlogo je v preteklosti igrala zemlja, ki so jo spoštovali in pridno obdelovali. Življenjske vrednote so povezanost, varnost, delo in svoboda. Z njimi se srečujemo tudi danes. Najboljšo predstavitev so pripravile Maja Bregant, Špela Matjašič in Maša Stanič. Predstavile so napitnico Franceta Prešerna, Zdravljico. Pesnitev so nam predstavile s pomočjo videoeseja, v katerem so podrobno opisale posamezno kitico. Videoesej so opremile tudi s fotografijami. Poleg Zdravljice sta najboljšo interpretacijo dela Votel je Kras (Alojz Rebula) pripravile Ana Golinar in Chiara Okretič. Poiskali sta značilnosti novele in raziskali odnos do maternega jezika v sodobnem življenju.

Glede na to, da smo ta dogodek organizirali prvič, smo se dobro

odrezali. Prejeli smo tudi pohvalo s strani naše mentorice. Nekateri so se odločili za predstavitev v obliki videoeseja spet drugi pa v obliki powerpointa. Z obravnavo tega tematskega sklopa smo med drugim pridobili znanje o delih, kot so Votel je kras, Alojza Rebule, Z vlakom, Otona Župančiča,

Zdravljica, Franceta Prešerna itd. Pridobili smo tudi vpogled o mnenju o Sloveniji, slovenščini in Slovencih. Izkušnja je bila zanimiva in z njo smo izpopolnili in se boljše naučili timskega dela.

Nika Frlic, Karolina Ana Plemeniti, Anja Žnidarič Zgonec, Petra Koderman

O Zdravljici.

Foto: Petra Koderman

Voditeljica Nika Frlic.

Foto: Petra Koderman

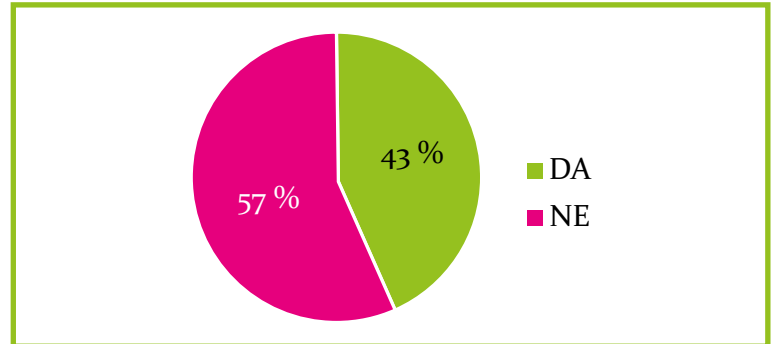
Žiga Kvalič o političnih razmerah.

Foto: Petra Koderman

Odkrivajmo ljubezenska besedila

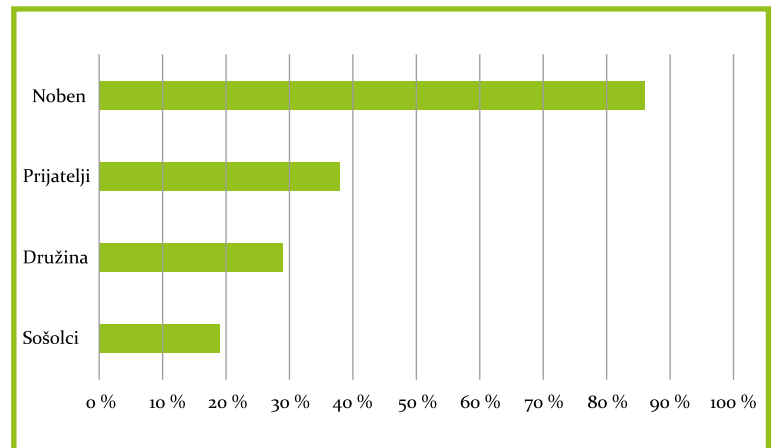
»Pozdravljeni, vsi, ki se ljubite! Prekletstvo tistim, ki niso nikoli občutili ljubezni; največje prekletstvo tistim, ki ogrožajo ljubezen drugih.« (Napis v Pompejih)

Pri urah slovenščine smo pod mentorstvom prof. Holešek organizirali manjšo prireditev z naslovom »Odkrivajmo ljubezenska besedila«. V začetku smo sestavili anketni vprašalnik, s katerim smo ugotovili, kaj pomeni ljubezen ljudem v našem okolju oziroma kako jo pojmujejo. Odločili smo se za spletno anketo, saj se nam je trenutno zdela najbolj primerna. Pa si oglejmo rezultate:

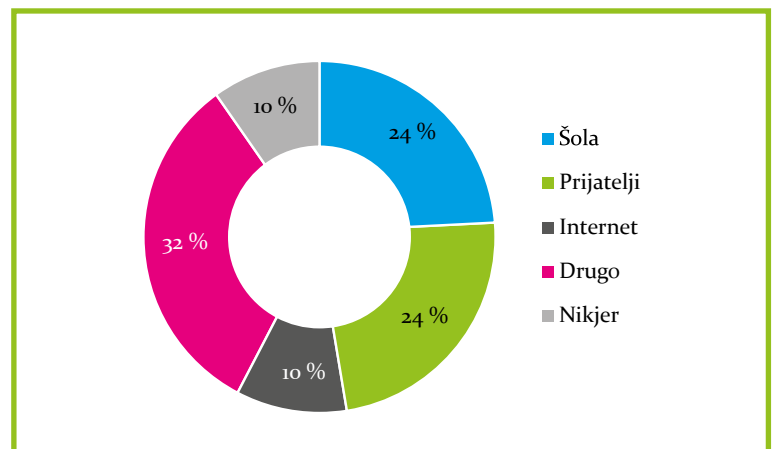

Vprašanje 4: Ali se ti zdi v redu, da si v zvezi v najstniških letih?

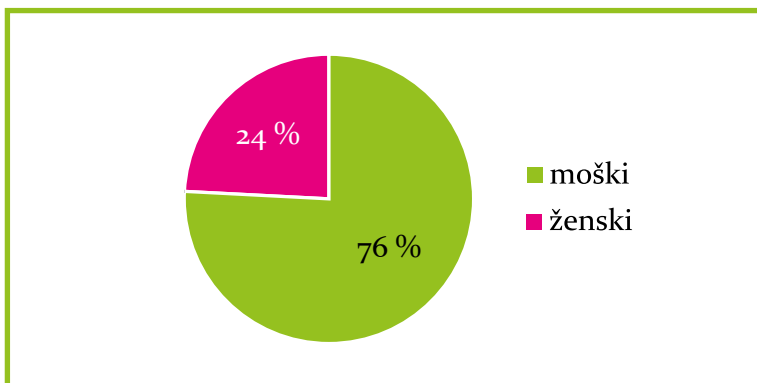
Ko smo anketirance vprašali, zakaj da, smo dobili naslednje odgovore: pridobiš izkušnje; vredno je imeti nekoga, ki te ima rad, pa tudi če za kratek čas; če je naveza močna, potem ni težav. In zakaj ne? Ker si bolj samostojen; ker še nismo dovolj zreli; nimamo izkušenj; take zveze ponavadi ne trajajo dolgo.

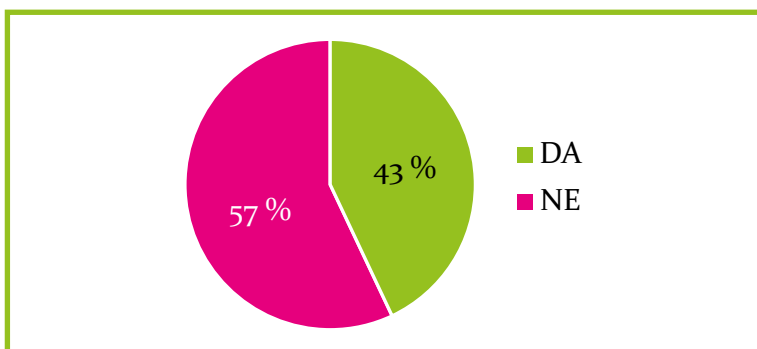
Vprašanje 5: Kdo vse misliš, da je vplival na tvojo zvezo?

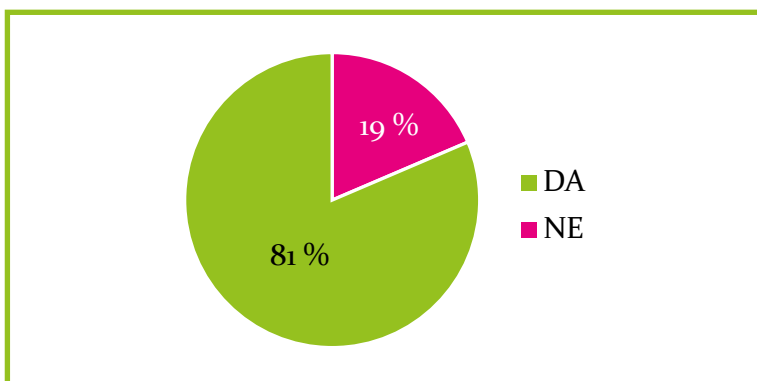
Vprašanje 6: Kje si spoznal osebo, v katero si bil zaljubljen?

Vprašanje 1: Spol.

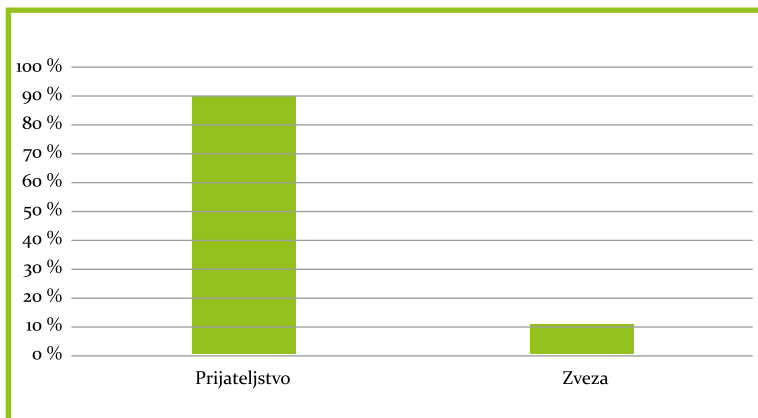

Vprašanje 2: Ali si že bil kdaj v vezi?

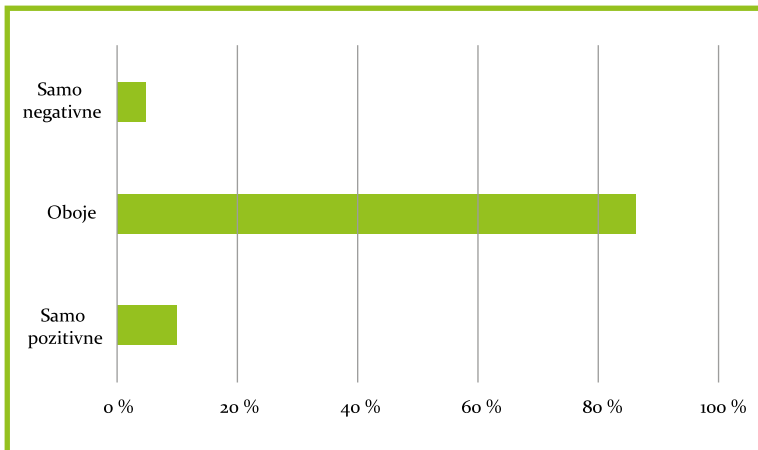
Vprašanje 3: Ali si že bil kdaj zaljubljen?

Pri 6. vprašanju nas je predvsem presenetilo, da je samo 10 % vprašanih spoznalo partnerja prek interneta. Mislili smo, da bo ta odstotek višji, saj smo dandanes veliko na telefonih, tablici ali računalnikih.

Vprašanje 7: Kaj meniš, da traja dlje?

Ko smo anketirance vprašali, zakaj prijateljstvo, smo dobili naslednje odgovore: ker si prijatelj z osebami že od mladih let in si lahko več zaupaš; zveza mora biti zgrajena na podlagi prijateljstva; prijatelji so za vedno; prijatelje imamo večno, zvez je ponavadi več. In zakaj zveza? Ker sem mnenja, da je to oseba, ki te ima rada in ji lahko vse zaupaš.

Vprašanje 8: Ali meniš, da ima ljubezen samo pozitivne ali ima tudi negativne učinke?

Zakaj se ti zdi, da ima ljubezen tako negativne kot pozitivne učinke? Vprašani so bili mnenja, da zato, ker te psihično prizadene; lahko je vključeno nasilje; ker veš, da te nekdo ljubi in s časom izveš več partnerjevih skrivnosti; ker nobena stvar nima samo pozitivnih učinkov. Vprašali smo še, kaj mislijo, kako se ljubezen spreminja s starostjo? In prejeli naslednje odgovore:

- Vedno manj spopadov je, saj oba v zvezi odraščata skupaj.
- Ko smo starejši, se bolj zrelo obnašamo.
- Starejši ko si, bolje razumevaš zvezo ter si s partnerjem bolj zaupaš.
- Čustva jemljemo bolj resno.
- Bolj se poglobimo v to, kako se počutimo.
- Je močnejša.
- Ko si mlad, je močnejša, ampak ne traja tako dolgo. Ko si starejši, je ravno obratno.

Ostale skupine so raziskovale in odkrivala ljubezen v ostalih umetniških (likovni, glasbeni), kako se je ljubezenska tematika realizirala v različnih literarnih obdobjih.

Žan Suhadolnik, 3. B

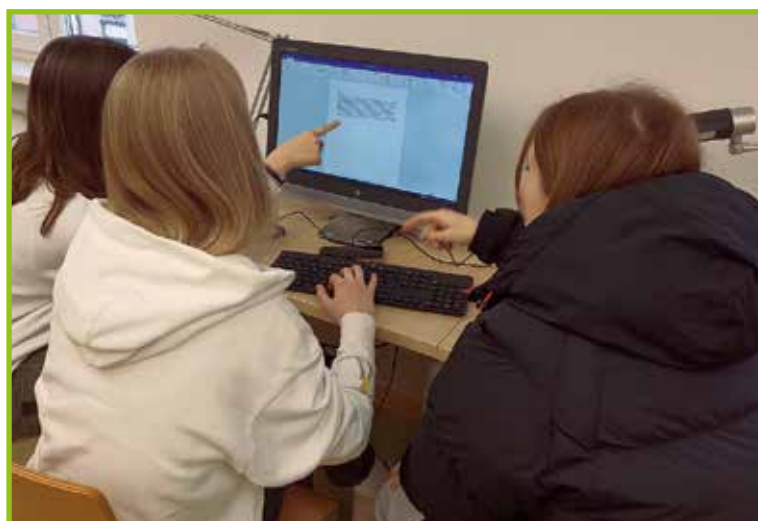
Fantje raziskujejo.

Foto: Luka Detiček

Odkrivajmo ljubezenska besedila.

Foto: Luka Detiček

Dekleta pišejo članek za objavo.

Foto: Martina Holešek

Strah pred izpostavitvijo, pogovarjanjem

Pri poslovnem okolju sem si izbral za temo predstavitev Strah pred izpostavitvijo, saj se sam večkrat moram soočiti s svojim pogosto vračajočim strahom pred javnim nastopanjem.

Pojavlja se mi, ker že dolgo nisem javno nastopal in zame javno nastopanje ni več tako pogosto, kot je bilo v času obiskovanja osnovne šole. Imel sem govorne nastope skoraj vsak teden in sodeloval v dramskem krožku, kar me je še dodatno javno izpostavilo.

O temi sem se na predavanju z delavnico pogovoril s sošolci, da bi bolje razumel, kako si sami razlagajo razloge za njihov strah pred izpostavitvijo in pogovarjanjem.

SOCIALNA ANKCIOZNOST

Socialna ankcioznost je pretiran strah (duševna motnja) pred ocenjevanjem, opazovanjem in kritiko drugih ljudi, zaradi česar se oseba izogiba socialnim stikom oz. okoliščinam. Sebe običajno poskuša odmakniti od pogovora s tišino, poskuša se zlit z okolico. Je strah pred neuspehom. To motnjo ima v povprečju vsaka deseta oseba (pogostejše je pri ženskah). Gre za posledico pomanjkanja samozavesti posameznika, ker ni prepričan, kako bodo drugi gledali nanj in na njegova dejanja. Te osebe imajo nizko samopodobo. Samopodoba je osebni pogled ali miselna slika, ki jo imamo o sebi. Samopodoba je "notranji slovar", ki opisuje značilnosti jaza, vključno s stvarmi, kot so: inteligentna, lepota, nadarjenost, sebičnost in prijaznost.

Ni nujno, da je oseba z nizko samozavestjo od vedno taka.

Socialna ankcioznost se lahko pojavi tudi po slabi izkušnji iz preteklosti.

Primer: Otrok s pozitivno samopodobo pove svoje mnenje med šolsko uro in drugi ga zaradi mnenja obsojajo do konca šolanja, kar mu zbijе to pozitivno samopodobo in mu posledično povzroči socialno ankcioznost. Moje mnenje je, da se oseba, ki ima pozitivno samopodobo, ne bo ustrašila izpostavitve, ker nima pri pogovoru ničesar skrivati. Vsi hočemo drugim pokazati samo svoje dobre lastnosti, prava izpostavljenost se pojavi šele, kadar izpostavimo tudi slabe.

UGLED

Ugled je beseda, ki opisuje, kako nas vidijo drugi. Pomemben je, ker lahko vpliva na obnašanje drugih do nas. Tudi osebe, ki se jim ni težko izpostaviti, morajo določene stvari občasno zadržati zase, ker lahko ugled vseeno slabo vpliva na njih. Primer: Vohun ne izda svojega mnenja, ker bi si z njim uničil krinko.

Glede na ugled se ljudje med seboj sprejemamo v različne skupine, kroge in sloje.

Zelo pomemben je prvi vtis, še posebej pri osebah, ki se jim bomo v prihodnosti morali dokazovati. To so na primer učitelji, delodajalci, starši partnerja ...

Oseba, ki izstopa, ne bo sprejeta v "normalno" skupino, bo pa lahko sprejeta v drugo skupino ljudi, ki izstopajo na podoben način.

Osebe si o tebi ustvarijo mnenje tudi na podlagi informacij od drugih. Za neko osebo si lahko ničla, še preden imaš z njo kakršno koli interakcijo, ker ji nekdo

drug pove svoje slabo mnenje o tebi ali pa slabo izkušnjo, ki jo je s tabo imel. Lahko se tudi zlaže in ti tako povzroči škodo.

Sodelujoče na seminarju sem na tej točki predstavil vprašal, kaj si mislijo o ljudeh, ki verjamejo mnenju o osebi, še preden osebo spoznajo. Povedali so mi, da je odvisno od koga oseba sliši mnenje. Mnenje lahko sliši od bližnjega prijatelja ali pa od naključne osebe. V primeru, da mnenje sliši od bližnjega prijatelja, je toliko bolj upravičljivo, če mu verjame. So pa tudi rekli, da si svojega mišljenja o osebi ne smeš popolnoma ustvariti, dokler je tudi sam ne spoznaš.

Posledica strahu pred pogovarjanjem je lahko lažen ugled oz. pretvarjanje, da smo nekaj, kar nismo zares, da bi

pritegnili pozornost in sprejemanje skupine.

Sodelujoče sem vprašal po njihovih primerih lažnega ugleda in jim predstavil svoj primer: moj brat je imel zaničevalni odnos do zvrsti glasbe, ki sem jo poslušal. Sam ni vedel, da jo poslušam. Prekrival sem mu dejstvo, da mi je taka glasba všeč, ker sem se hotel izogniti zaničevanju. Na to gledam nazaj in zdi se mi nezrelo in nepotrebno s strani obeh.

TREMA

Izpostavljeni se je mogoče pred eno ali več osebami. Trema se najpogosteje pojavi pri javnem nastopanju, kjer je oseba javno izpostavljena. Pred pomembnim dogodkom, nastopom običajno vsi ljudje čutimo neko neprijetno

Grafika za natečaj.

Foto: Naja Kastelic

napetost. Trema se pojavi, kjer vemo, da bomo ocenjevani. To je lahko poleg javnega nastopa tudi kontrolna naloga, televizijski govor, predstavitev seminarja, glavna vožnja, športna tekma ali katera druga za posameznika pomembna situacija. Trema včasih povzroči, da naloge ne opravimo uspešno ali kakor smo jo planirali. Sodelujoče sem vprašal po njihovih negativnih izkušnjah s tremo in opisal svojo: v osnovni šoli sem prišel v matematično učilnico in na mize smo dobili nenapovedane teste. Od treme se mi je pojavila močna vrtoglavica, zaradi katere se na test nisem uspel osredotočiti. S skupino na seminarju smo prišli do ugotovitve, da lahko trema na nas vpliva tudi pozitivno. Primer: izločanje adrenalina kot posledica treme na športni tekmi lahko pomaga z izboljševanjem rezultata. Pri tremi so posledica zatikanje, mašila, izguba koncentracije, delanje nasprotja od tega, kar smo hoteli. V nasprotnem primeru so posledice boljši rezultati, izboljšana koncentracija ... Z izkušnjami se nam trema običajno zmanjša. Znova se nam pojavi, če se že dolgo časa nismo javno izpostavili. Poslušalec na seminarju je z nami delil, da je bila pandemija njegov vzrok za izgubo družabnih sposobnosti. Z izolacijo je izgubil človeški stik z vsemi razen z družino in to mu je povzročilo strah pred pogovarjanjem.

INTROVERTNOST, EKSTRAVERTNOST

Skupini sem postavil vprašanje o tem, kdo raje uporablja elektronska sporočila namesto fizičnega pogovora z osebo ali klica. Dobil sem veliko manjše število dvignjenih rok, kot sem si predhodno predstavljal. Te osebe so rekly, da jim "textanje" ali pošiljanje sporočil omogoča, da lahko o odgovoru dobro

premislijo, preden ga napišejo. Povedale so tudi, da so sporočila vedno jasna in razumljiva v primerjavi s telefonskim klicem, kjer pogosto prihaja do šumov, ki povzročijo nerazumevanje sogovorca.

Vprašal sem jih tudi, ali jim po njihovem mnenju sporočila dajejo potuho pred resničnimi družabnimi stiki. Prišel sem do ugotovitve, da daje samo še večjo potuho le tistim osebam, ki imajo že od nekdaj, slabe družabne sposobnosti.

Prešli smo na temo introvertnosti in ekstravertnosti, ki sta osebni lastnosti.

Ekstravertne pogosto opisujejo kot srečne, pozitivne, vesele in družabne. Ni tako verjetno, da se bodo ukvarjali s težavami ali razmišljali o težavah. Medtem, ko se srečujejo s težavami in težavami kot kdorkoli drug, so ekstraverti pogosto bolj sposobni pustiti, da se jim to odvrne s hrbita. Gre za primer osebe, ki je ni strah izpostavitve.

Introvert je tipično zadržana ali tiha oseba, ki uživa v preživljanju časa sama. Introvertom je običajno bolj udobno komunicirati v majhnih skupinah ljudi in ne z velikimi skupinami (kot na zabavah). Gre za primer osebe, ki jo je strah izpostavitve.

S poslušalci smo tu začeli pogovor s temo dela na daljavo in kako je na njih vplivalo. Tudi osebe, ki so se imele za introvertne so rekly, da jim je v šolskem sistemu bolj domač in lažji način učenja v učilnici in ne v spletnem videoklicu. To mi je bilo še posebej zanimivo,

glede na to, da je to obratno od tega, kar bi v teoriji običajno pričakovali od introverta.

EKSPERIMENTALNI VAJI

Za konec predstavitve sem pripravil dve krajši vaji. Prva vaja je bila namenjena soočenju s strahom pred pogovarjanjem in druga zmanjšanju treme.

1. VAJA

Razred sem razdelil na pare ljudi, ki se med sabo nikoli ne pogovarjajo. Prva oseba v paru je morala tri minute v tišini poslušati razlago o hobiju druge osebe. Po izvedenem prvem delu vaje sem vprašal vse, ki so v tišini poslušali, kako so se počutili. Nato sem v drugem delu vaje isto ponovil z zamenjanimi vlogami tihega poslušalca in osebe, ki razlaga o hobiju.

V obeh delih tihim poslušalcem ni bilo všeč, da niso mogli v pogovor zares vstopiti. Vstopiti pa niso mogli, ker so v resnici samo v tišini poslušali, kar jim je druga oseba povedala in ji o tem niso mogli podati povratne informacije. Počutili so se družabno

nerodne in dosegel sem svoj cilj naloge.

2. VAJA

V drugi vaji sem jim predstavil način, kako se lahko znebijo treme. Japonski trebušni sumo zvok ne pomaga vsem, sem ga pa predstavil, ker se mi je zdel zanimiv. Gre za zvok, ki ga zvedeš z zapiranjem oči in s sunkovitim izgovarjanjem zvoka "hmmm..." iz trebuha. V razredu sem vajo uspel demonstrirati, vendar je ostali niso izvedli, ker se je šolska ura končala.

ZAKLJUČEK

Pred začetkom predstavitve sem imel občutek, da bi bilo bolje, da bi se pisanja seminarske naloge lotil prej, pozneje pa sem spoznal, da moje ugotovitve o temi dodatno dopolnjujejo mnenja sodelujočih na seminarju. Te osebe mi dodajajo drugačno perspektivo na mojo temo in mi odprejo obzorje za drugačen način razmišljanja. Vesel sem, da sem se odločil za tak pristop.

Erazem Žakelj 4. F

Raster.

Foto: Gašper Kregar

Pravice živali

Priložnost za temeljit premislek o živalih in našem odnosu do njih.

V tretjem letniku letos prvič potekajo dejavnosti iz aktivnega državljanstva. Ena od letošnjih tem je pravice živali. Zato sem za dijake pripravil, uredil in razmnožil literaturo s področja zaščite živali, ki vsebuje naloge skrbnika živali, definicijo mučenja živali, predpise o njihovi veterinarski oskrbi in označevanju, pravilnem prevozu in potovanju z njimi ter Splošno deklaracijo o pravicah živali (Unesco, Pariz, 1978), ki sem jo prevedel iz izvornika v angleščini in so jo lahko dijaki odnesli domov. Tudi pred snemanjem mora biti žival veterinarsko pregledana, ker snemanje bolne ali poškodovane živali predstavlja mučenje živali. Dijaki, razdeljeni v skupine, so se morali v literaturo poglobiti, da so prepoznali vse kršitve pravic živali v novinarskem sestavku, ki je nastal po resničnem dogodku in je bil napisan zelo objektivno. Da sem v dnevnem časopisju uspel izbrskati sestavek, ki je dovolj kvaliteten za dijaško delo, sem v moščanski knjižnici večkrat presedel po več ur. Vsi vpleteni opisani v članku so z živalmi ravnali nezrelo, tako da so živali zaradi človeške brezbrižnosti kršile svoje pravice tudi med sabo. Neodgovorni lastniki so staknili globe, živali pa poškodbe, med njimi tudi smrtne. Dijakom sem pravice živali nadrobno predstavil že nekaj dni prej. Ker je predvajanje filmov s prizori nasilja nad živalmi dovoljeno za vzgojo človečnosti do živali, smo si za uvod v vajo o prepoznavanju kršitev pravic živali ogledali kratek video o ravnanju z živalmi na industrijski farmi. Na zadnji strani delovnega lista

Vse živali se rodijo z enako pravico do življenja in imajo enako pravico do obstoja.

Foto: Ivan Zupanc

s sestavkom so dijaki morali odgovoriti na več vprašanj. Vaje so se lotili z mešanimi občutki in sprva niso vedeli, kako bi začeli, saj brez poglobljanja v literaturo in besedilo ni šlo, nekateri pa so bili po pouku že tudi utrujeni. Po nekajminutnem zatišju so se razživel in kmalu je bil »led prebit«, zadnja stran delovnega lista pa se je pričela polniti z odgovori. V svojih refleksijah omenjajo, da so se vaje lotili z veseljem, ker o pravicah živali prej niso vedeli ničesar.

Po poročanju skupin ob zaključku vaje so si dijaki ogledali potni list za hišno žival in prejeli tudi navodila za pisanje refleksije (premisleka) o pravicah živali in našem odnosu do njih. Vsak dijak jo je moral napisati sam, da je opravil vse obveznosti pri tej temi. V zaključku je moral predstaviti svoje predloge in konkretne ideje o tem, kako bi ljudem predstavil pravice živali, da bi jih ti bolj spoštovali. Pravice živali v Deklaraciji so se dijakov zelo

dotaknile. Naj omenim nekatere od njih: vse živali se rodijo z enako pravico do življenja in imajo enako pravico do obstoja; vse živali imajo pravico, da se razvijajo v naravnem okolju; vsaka žival ima pravico do spoštovanja, nobena žival ne sme biti izpostavljena grdemu ravnanju ali okrutnosti; s telesom mrtve

živali moramo ravnati spoštljivo ... Ideje dijakov o tem, kako bi pravice živali predstavili ljudem, so izvirne, ustvarjalne, domiselne in izvedljive, ker pa njihove refleksije še vedno prihajajo, več o njih naslednjič.

Ivan Zupanc, profesor

Vse živali imajo pravico, da se razvijajo v naravnem okolju.

Foto: Ivan Zupanc